

Plăești, 20 Iunie 1916

363

Dragi - Loustene,

Te rog ca îndată și pe socoteala ... Teatru-
ului Național, a trăsură. Ordona biroului
te Duca la Poșta. Oprește la Sanatoriul „Sf. Eli-
sabeta”. Intreaba acolo ce familie a fost în
pensiune în camera No 5 în tot cursul săptămă-
nii trecute, adică de Duminică 12 Iunie
până în seara de Duminică 19 Iunie.

Fă ancheta asta, cu toată severitatea ce te
caracterizează. Numai așa și numai atunci vei
găsi din spiritul tău fin și luminos, umbra neagră
a furiei care - o simt - încolțește acum acolo
în potrivă mea, sărman nesigur.

Da. De când scrisorile tale soseau la Plăești,
îmbiindu-mă la lucru sau chemându-mă la

o neapărată datorie față de S^{le} Dușilin Zamfirescu,
eu, de la fereastră Sanatoriului, priveam pentru
întăia oară de sus la Regina și Prințesele noastre
cum veneau să se intereseze de General ^{un} asistent
internat în Sanatoriu, sau vomăream pașii pe
vișii - un ai lui Doinescu - ai lui O. Goga,
a cămăra soată Bolnova - a lăsat o pierdere de
intunețime pe fațeta lui naționalistă.

Terși la ceasul 3 după masă, când
Archieva să fie la Societate, eu să votez pentru
Dușilin, știți ce făceam? Mă plimbam cu
Dumil după prințesa Sanatoriului, vorbeam
despre bichel Brăduțu, prietenul lui bun,
frate bolnav acelu.

Aseară, în sfârșit, am scăpat, teferi,
sămător, cu întreaga familie. Nu găsit scri-
surile tale și le-am citit la 11 noaptea,
și - ca de obicei când citec ceva de al tău

n' am adorât. Ceva mai mult: mi' am trîncolit
colit toată noaptea de cîndă și remușcare.
A trebuit să iau scrisorile mei Isabela Iadoveanu,
ca să pot închide ochii.

Mi-a rămas o simfonie nădejde: Poate
n' o fi fost în număr și atî amînat alegerea
la a doua convocare vin nepusit. Să nu l' atî
ales pe Dușin cu unanimitate? Poate iora și
m' or mînfăia de nenorocul ce am avut și
lipsea atât de fără voia mea, ieri.

La i mie plecăm la Constanta. Acolo
am să rezolv și polița pe care Liaml Men
(de ce mal hostu?) mi-o protestează cu o
delicatete de spirit, care mă face să strig cu
entuziasm: "Văz duhul fan, baronne, și
întelez căt am ajuns de intermitent cu tine.
M' am dat la dres în Sanatoriu. Mi-am pus

zotite noi, n' am sters de prof. Acum
umblesc ... nu s' am stam, ci sa- mi tin curantul,
daca nu din ploesti, cel putu de la tarantul
maini cu... alte orizonturi. Ah, ior drăclui!
din iusma ite m' artozise: ma doone iuce
in suflet ca n' am stant, sa- vis la vot.
Si tot din iusma ite strang mana, ineditat
ca neapal tar pe mine a ti fost pus la
cos, in toemas ca un articol iuntit si incom-
patibil cu vederile Hambus Men si cu firea
buna a directorului.

J. A. Haronbea

363.